

Nro.

134.

DZIENNIK

PATRYOTYCZNYCH POLITYKOW
W LWOWIE.

Dnia 14go Czerwca 1796.

Gazety.

FRANCYA.

*Dalszy ciąg Traktatu między Francją
i Sardynią.*

8. Wszystko to, co prywatnym osobom zabrane zostało, będzie zwrócone.
9. Jeńcy będą wymienieni, 10. Coni, Tortona, Chateau Dauphin i Valenza osadzone będą wojskiem Francuskim aż do powszechnego pokoju, i traktatu han-

słowego. 11. Zdobyte kraie prawem
 wojny przez Francuzów, mają zostawać
 pod rządem cywilnym Króla Sardyń-
 skiego; z tym wszytkiem Republikanie
 wybierać będą ludzi do swej armii. 12.
Susa i inne twierdze obronne, nakładem
 Króla Sardyńskiego, mają być z ziemią
 zrównane. 13. Królowi nie będzie wol-
 no wyporządzać żadney fortecy pogra-
 niczney. 14. Zapasy wojenne, które
 znaleziono w krajach zdobytych należą
 do Rzeczypospolitey. 15. Król pozwala
 wojskom Rzeczypospolitey przejścia
 swemi kraiami do Włoch. 16. Rzeczpo-
 spolita ofiaruje Królowi Sardyńskiemu
 pośrednictwo między Jenuą. 17. Stóso-
 wnie do traktatu Hagskiego, Rzeczpo-
 spolita Batawska należy także do tey
 zgody. 18. Król odpowie za poyimanie
 Ministra Rzeczypospolitey, *Semonvilla*,
 i nadgrodzi szkody poniesione w tym
 zdarzeniu.

Jakożkolwiek uciążliwym zdaie się
 być ten pokóy dla Króla Sardyńskie-
 go, twierdzą iednak, iż zaręczone ko-
 rzyści na *Medyolanie* stodzą mu los iego.
Sieyes w swym raporcie wyraził, iż
 dwa tylko traktaty znajduie korzystne i

zgodne z powadą Narodu Francuskiego: Jeden z Hollandyą, a drugi teraznieyszy; inne zaś, które Rzeczpospolita dotąd zawarła, podług iego zdania, nie były warte i wzmianki.

Głoszą tu, że prócz Króla Neapolitańskiego i Papież także wysłał pełnomocników do Francyi z prozbą o pokóy. Aient Neapolitański stonął iuż w Paryżu.

Rapport Jenerała *Buonaparte* z *Piacenza* pod 9. Maia o zwycięstwie przy *Fosimo* téy iest treści: Po cofnieniu się armii Austryackiey za *Po*, Jenerał *Buonaparte* czynił różne majaki, by się niedomyślono w którym miejscu zamysłał przebrać się za te rzekę. Dnia 7. w 8000. grenadyerów i 1,500. kawaleryi posunął się nagle ku *Castel St. Gioamei*, gdzie wieczorem patrole zachwyciły 5. statków obciążonych ryżem, officyerami 500 choremi i całą apteką polową. Nazaiutz rano zwrócili się Francuzi pod *Piacenza* na brzegi *Po*, i wpadłszy na baty, w momencie przeprawili się na stronę przeciwną, a kawalerya nieprzyacielska, widząc niebezpieczeństwo, pierzchnęła z placu. W mgnieniu oka różne diwizye armii przeprawiły się za pierwszą.

wfzą. Tu nieprzyjaciel doświadczył po
 czasie, dodaie, iż miał do czynienia z wolne-
 mi Francuzami, nie zaś z niezgrabnemi nie-
 wolnikami pod Franciszkiem pierwszym
 (Franciszek I. Król Francuski w tém
 mieyscu poyimany został od Austryaków)
 bo wydawszy nam bitwę, rozgromiony i
 do retyrady przymuszony został, utraci-
 wszy część swoich bagażów, 300. koni
 i 500. ludzi. Gdy zaś nocą nadśpieszył
 nieprzyjaciółom posiłek od 5000. ludzi,
 i zaczął się zbliżać do *Godogno*, Jeneral
Labarpe tam stojący wysłał o 2. godzi-
 nie z północy strzelców na przednie stra-
 ży, sam zaś wsiadł na konia, końcem
 przejrzenia linii, które mocno harco-
 wane były. Za nadciągnięciem iedney
 półbrygady na mieysce utarczek, nieprzy-
 iaciel zniknął, ale niezczęśliwym zda-
 rzeniem Jeneral *Labarpe* ugodzony kulą,
 spadł nieżywy z konia. Rzeczpospolita
 traci w nim wielce przywiązanego męża;
 a armia iednego z naylepszych Jeneralów,
 który równie był mężny i kochający
 karność woyskową. Jeneral *Bertbier* po-
 biegił natychmiast do *Gogodno*, i rzuci-
 wszy się w pogoń za nieprzyjacielem, opa-
 nował *Casal* i znaczną część bagażów.

Zwy-

Zwycięstwo te armia wiele winna jest Półkownikowi *Lafae*. Syn Jenerała *Labarpe* mianowany został w téy bitwie Porucznikiem. Francuzi niespodziewali się nigdy przeysć tak łatwo za *Po*, i zakładano się, iż za dwa miesiące ledwie tego dokażą.

ANGLIA.

Z Londynu dnia 13. Maia.

Dnia wczoraszego Bank tuteyszy oświadczył: iż Direkcyja niemyśli iuż złożyć summ na nowe pożyczki. Okryty laury zwycięskimi w Włofzech, Jenerał *Buonaparte*, iak wiadomo, rodem jest z *Korsyki*, i przed kilku lat rekomendowano go do służby woyskowej Panu *Elliot*, terażnieyszemu Wice-Krółowi tey wyspy, ale przyięty nie był, czego teraz mocno żałują. Nieszczęściem, potwierdza się smutna wiadomość, że cała *Korsyka* w gwałtowném jest zaburzeniu; twierdzą nawet, że Wice-Króla wzięto do aresztu.

Poniedziałku zeszłego Pan *Guildford* w wyższej izbie wniósł wsrzód żywych spo-

sporów, aby Parlament zażądał się nad stanem niniejszym Narodu. Żądał on zupełnego zwalenią systematu dzisiejszych ministrów, i dodał, iż wyrzeczenie się głupstwa najszybciej było stopniem do mądrości. Gdyby ministrowie byli natychmiast, usłuchawszy Pana *Foxa*, wysłali pełnomocnika do Paryża, Naród Angielski byłby oszczędził najmniej 50,000. ludzi i 50. milionów funt: szter. Oni wypowiedzieli wojnę końcem zabezpieczenia Konstytucyi Bretonów; a ta tym więcej ucierpiała, i w istocie samey jest dziś zniweczona. Chcieli uratować Hollandyą; a ta jednak, mimo potężnej ich ręki, zginęła. Twierdzili, że Rzeczpospolita w Francyi niebezpieczną była dla monarchii Angielskiej; ale ta Rzeczpospolita już jest zagruntowana. Z tego więc wyniknęło: pomnożenie sił wojennych w Anglii. — władza występująca z klubów prawa — pomnożenie kilkuset milionami długów Narodowych — i upadek handlu. Ministrowie rozpoczęli negocyacye przez Pana *Wickham* w Bazylei, ale mu zakazałi traktować z Panem *Bartelemy*. Ubiegają się oni zaigraszką dziecinną, za ko-

ro-

roną *Korsyki*; ale trudne to bardzo są rzeczy, aby głowa murzyna mogła kiedy być wybita na monecie Angielskiej, i rozruchy dzisiejsze usprawiedliwią pewnie moje zdanie. Nareszcie zaklinał Parlament, aby ratował lud gnębiony, i prosił Króla o zrzucenie dzisiejszych ministrów, lub zaniechanie ich systemu. Przy kréskach 100. głosów przeważyło niewczesny wniosek Pana *Guildford*.

W niższej Izbie Pan *Fox* żądał podobnie, aby weywrzrano w stan narodu. Widząc, rzekł, iż wszystkie moje wnioski dotąd były daremne, byłbym na zawsze zamilczał w Parlamencie; ale ważne zdarzenia tegoroczne, i zerwanie negocyacji w Bazylei, zniewala każdego do zastanowienia się nad położeniem Narodu Angielskiego. Jakieżkolwiek mogą być pozory do zwłoki pokoju, każdy jednak wyznać musi, że Anglia coraz w smutniejszym znajduje się stanie, i już nie jest tym czym była przed 4 laty. Trzeba rozpoznać przyczyny dzisiejszey wojny, dla okazania błędów popełnionych przez Rząd nasz. Tu Pan *Fox* przebiegł wszystkie przyczyny, dla
któ-

których Anglia wplątała się w wojnę z Francją, i załżanowił się nareszcie nad świeżemi zdarzeniami w Włofzech. Francuzi, rzekł, z odrodzoném męstwem otwierają kampanią w Włofzech, przez co okazują, że choćby sami w bankructwo w padli, mają jednak tyle sił, iż i drugich do bankructwa przyprowadzić zdołają. Nasi ministrowie widzą teraz sami potrzebę weyścia w negocyacye z temi osobami, które przedtym mieli za brak, i pianę rodzaju ludzkiego, a z nawiasu uznali Francją za Rzeczpospolitą. Pan *Pitt* oczyszczał się z tych zarzutów, ale jego dowody, że zawsze są iedne, bez wyłączenia każdy wie o nich. Na koniec, gdy przyszło do krések, minister liczył na swą stronę 216. a P. *Fox* 42.

UWIADOMIENIE.

Pewney osobie na Halickiem przedmieściu zginęło w Sobotę wieczorem pudło z sukniami przez zapomnienie, na wstępie do kamienicy zostawione, w tym pudle znajdowała się spodnica linowa szyta, chustka podobnież linowa i szyta, Karoko gładkie i t. d. Ktoby wiedział o tey zgubie ma donieść do Kantoru Dzien: a odbierze nadgrode.
